

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 30. januára 2020 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu a sloboda platieb – Obmedzenia – Zdanenie dividend vyplatených podnikom kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) – Vrátenie dane zrazenej z dividend – Podmienky – Objektívne rozlišovacie kritériá – Kritériá, ktoré sú na základe svojej povahy alebo fakticky priaznivé pre daňovníkov rezidentov“

Vo veci C-156/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) z 3. marca 2017 a doručený Súdnemu dvoru 27. marca 2017, ktorý súvisí s konaním:

Köln-Aktiefonds Deka

proti

Staatssecretaris van Financiën,

za úasti:

Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,

Loyens en Loeff NV,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory P. G. Xuereb (spravodajca), sudcovia T. von Danwitz a C. Vajda,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. mája 2019,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Köln-Aktiefonds Deka, v zastúpení: R. van der Jagt, spoločník,
- Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, v zastúpení: F. R. Herreveld a J. J. A. M. Korving, splnomocnení zástupcovia,
- Loyens en Loeff NV, v zastúpení: A. C. Breuer, advocaat, a S. Daniëls, daňový poradca,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

- nemecká vláda, v zastúpení: pôvodne T. Henze, J. Möller a R. Kanitz, neskôr J. Möller a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia,
 - Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a N. Gossement, splnomocnení zástupcovia,
- po vypožutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. septembra 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 63 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi fondom Köln-Aktienfonds Deka (ďalej len „KA Deka“) na jednej strane a Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník pre financie, Holandsko) na druhej strane vo veci vrátenia dane z dividend, ktorá bola fondu KA Deka zrazená z dividend vyplývajúcich z akcií holandských spoločností, ktoré boli vyplatené v obdobiach 2002/2003 až 2007/2008.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, 1985, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139) mala v súlade s jej štvrtým odôvodnením za cieľ stanoviť spoločné všeobecné pravidlá povolenia, dohady, štruktúry a účinnosti vo vzťahu k podnikom kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), ktoré majú sídlo v členských štátoch, a informácie, ktoré sa musia zverejňovať. Smernica 85/611 bola viackrát zmenená, skôr než bola s účinnosťou k 1. júlu 2011 zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 2009, s. 32), ktorou sa pristúpilo k jej prepracovaniu.

Holandské právo

4 Cieľom holandského režimu týkajúceho sa daňových subjektov kolektívneho investovania (ďalej len „DSKI“) je umožniť fyzickým osobám a konkrétne malým sporiteľom uskutočňovať kolektívne investovanie do určitých druhov aktív. Cieľom tohto režimu je, aby sa daňové zaobchádzanie uplatniteľné na jednotlivcov, ktorí investujú prostredníctvom DSKI, priblížilo k daňovému zaobchádzaniu vyhradenému pre jednotlivcov, ktorí investujú individuálne.

5 Na tento účel DSKI podliehajú nulovej sadzbe dane z príjmov právnických osôb. Rovnako majú nárok na vrátenie dane z dividend, ktorá bola zrazená z holandských vyplatených dividend. § 10 ods. 2 Wet op de dividendbelasting 1965 (zákon o dani z dividend z roku 1965) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej spresňuje:

„Spoločnosť, ktorá je kvalifikovaná ako investičný subjekt na účely výberu dane z príjmov právnických osôb, môže požiadať inšpektora o prijatie rozhodnutia, proti ktorému možno podať sťažnosť a ktorým sa jej priznáva vrátenie dane z dividend, ktorá jej bola zrazená počas kalendárneho roka...“

6 DSKI majú tiež právo na kompenzáciu z dôvodu zrážkovej dane, ktorá im bola vyrubená z investičných výnosov v zahraničí.

7 DSKI sú v prípade, že vyplácajú dividendy, povinné vykonať zrážku holandskej dane z týchto dividend, ktorú znáša príjemca dividend.

8 Režim DSKI je upravený predovšetkým v § 28 wet op de vennootschapsbelasting 1969 (zákon o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969), ktorý stanovuje podmienky, ktoré musí investičný subjekt splniť, aby mohol byť kvalifikovaný ako DSKI.

9 Medzi tieto podmienky patrí povinnosť investičného subjektu vyplácať v určitej lehote svojim akcionárom alebo majiteľom podielov dosiahnuté zisky. § 28 ods. 2 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969 stanovuje, že časť zisku definovaná všeobecne záväzným nariadením sa vypláca akcionárom a majiteľom podielových listov do ôsmich mesiacov od skončenia účtovného obdobia a že zisk, ktorý sa má vyplácať, sa rozdelí rovnomerne medzi akcie a podielové listy.

10 V tejto súvislosti zo spisu, ktorým disponuje Súdny dvor, vyplýva, že v súlade s Besluit beleggingsinstellingen (nariadenie o podnikoch kolektívneho investovania) (Stb. 1970, ? 190) v znení nariadenia z 20. decembra 2007 (Stbl. 2007, ? 573) (ďalej len „nariadenie o podnikoch kolektívneho investovania“) sa neodpočítajú sumy zohľadňujúce na účely určenia rozdeliteľného zisku investičného subjektu. Okrem toho DSKI môže vytvárať rezervu na opätovné investície a finančnú rezervu na účely zaokrúhľovania súm, ktoré vypláca.

11 Medzi podmienky, ktorým podlieha kvalifikácia subjektu ako DSKI, patrí tiež povaha akcionárskej štruktúry investičného subjektu, pričom režim DSKI majú využívať výlučne investori, ktorým je určený.

12 Podmienky týkajúce sa akcionárskej štruktúry boli v rokoch 2002 až 2006 upravené v § 28 ods. 2 písm. c) až g) zákona o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969. Tieto ustanovenia rozlišovali medzi investičnými subjektmi, ktorých akcie alebo podiely boli predané širokej verejnosti, a inými investičnými subjektmi podliehajúcimi prísnejším podmienkam. Rozlišovanie medzi týmito subjektmi spočívalo v tom, či ich akcie alebo podielové listy boli alebo neboli oficiálne kótované na Amsterdamskej burze.

13 Investičný subjekt, ktorého akcie alebo podiely boli kótované na Amsterdamskej burze, bol v zásade vylúčený z režimu DSKI, ak aspoň 45 % jeho akcií alebo podielov vlastnil subjekt podliehajúci dani zo zisku, s výnimkou DSKI, ktorého akcie alebo podiely sú kótované na Amsterdamskej burze, alebo ich vlastnil subjekt, ktorého zisk podlieha dani zo zisku zaťažujúcej jeho akcionárov alebo majiteľov podielov. Okrem toho investičný subjekt, ktorého aspoň 25 % akcií alebo podielov vlastnila jediná fyzická osoba, nemohol využívať režim DSKI.

14 Investičný subjekt, ktorého akcie alebo podiely neboli kótované na Amsterdamskej burze, podliehal prísnejším podmienkam a na to, aby mohol využívať režim DSKI, muselo byť v zásade aspoň 75 % jeho akcií alebo podielov vo vlastníctve fyzických osôb, subjektov nepodliehajúcich dani zo zisku, akými sú penzijné fondy a dobročinné organizácie, alebo iných DSKI. Investičný subjekt nemohol využívať režim DSKI, ak jedna alebo viaceré fyzické osoby vlastnili v tomto subjekte aspoň 5 % akcií alebo podielov. Ak získal investičný fond povolenie podľa *Wet houdende bepalingen inzake het toezicht op beleggingsinstellingen* (zákon o dohľade nad investičnými fondmi) z 27. júna 1990 (Stb. 1990, ? 380), potom bol tento posledný uvedený zákaz nahradený pravidlom, podľa ktorého nijaká fyzická osoba nemôže v subjekte vlastníť 25 % alebo viac akcií.

15 V nadväznosti na legislatívne zmeny od 1. januára 2007 bolo na vznik nároku na využívanie režimu DSKI potrebné, aby boli akcie alebo podiely investičného subjektu prijaté na obchodovanie na takom trhu s finančnými nástrojmi, aký je uvedený v § 1 :1 *Wet houdende regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop* (zákon o finančných trhoch a dohľade nad nimi) z 28. septembra 2006 (Stb. 2006, ? 475), alebo aby fond prípadne jeho správca disponoval povolením podľa § 2 :65 tohto zákona alebo bol od tejto povinnosti oslobodený na základe § 2 :66 ods. 3 uvedeného zákona.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 KA Deko je investičný fond založený podľa nemeckého práva (*Publikums-Sondervermögen*) so sídlom v Nemecku. KA Deko je v zmysle smerníc 85/611 a 2009/65 PKIPCP otvoreného typu, ktorý je kótovaný na burze, nemá právnu subjektivitu a v Nemecku je osobne oslobodený od dane zo zisku. Uskutočňuje investície na úroveň jednotlivcov. Jeho akcie sú kótované na nemeckej burze, avšak obchodovanie s nimi sa uskutočňuje prostredníctvom systému s názvom „*global stream system*“.

17 Počas útvorných období 2002/2003 až 2007/2008 KA Deko získal dividendy vyplácané spoločnosťami usadenými v Holandsku, ktorých akcie vlastnil tento fond. Tieto dividendy podliehali v súlade s dohodou o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti dane z príjmov a majetkovej dane, ako aj rôznych iných daní a o úprave ďalších otázok daňovej povahy, uzavretou 16. júna 1959 medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko (Trb. 1959, 85), v znení tretieho dodatkového protokolu zo 4. júna 2004 (Trb. 2004, 185) (ďalej len „daňová dohoda medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko“), zrážkovej dani vo výške 15 %. KA Deko na rozdiel od investičného fondu usadeného v Holandsku, ktorý spĺňa podmienky na to, aby mohol byť kvalifikovaný ako DSKI, nemal nárok na vrátenie uvedenej dane na základe § 10 ods. 2 zákona o dani z dividend z roku 1965.

18 KA Deko nepodlieha v Holandsku povinnosti vykonať povinnú zrážku dane z dividend, ktoré sám vyplatil.

19 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa pravidiel nemeckého daňového práva sa v prípade jednotlivcov, ktorí investovali do podielového investičného fondu, uplatní, že získali minimálnu teoretickú sumu dividend. Sumy, ktoré sú z tohto dôvodu zdanené nad rámec sumy, ktorá bola skutočne vyplatená, sa nazývajú „výnosy podobné vyplateným výnosom“ (*ausschüttungsgleiche Erträge*). Počas rokov, o ktoré ide vo veci samej, mali nemeckí jednotlivci, ktorí investovali do takýchto fondov, nárok na oslobodenie od dane uplatniteľné na polovicu ich základu dane, ktorý zodpovedal skutočne vyplateným ziskom zvýšeným o prípadné „výnosy podobné vyplateným výnosom“.

20 Až do roku 2004 umožňovala nemecká právna úprava týmto jednotlivcom, aby si v celom

rozsahu započítali sumu holandskej dane z dividend, ktorá bola uložená spoločnému investičnému fondu, na nemeckú daň vyberanú zo zdanenej polovice základu dane. V nadväznosti na zmenu nemeckej právnej úpravy bolo toto započítanie v rokoch 2004 až 2008 obmedzené na polovicu holandskej zrážkovej dane, pričom započítanie už nebolo možné vykonať, ak sa spoločný investičný fond rozhodol odpísať od zisku zahraničnú zrážkovú daň.

21 KA Dekka požiadala holandskú daňovú správu o vrátenie dane z dividend, ktorá mu bola zrazená z dividend vyplatených holandskými spoločnosťami za obdobia 2002/2003 až 2007/2008.

22 Keďže Inspecteur van de Belastingdienst (inšpektor daňovej správy) zamietol tieto žiadosti, KA Dekka sa obrátil na Rechtbank Zeeland-West-Brabant (Okresný súd Zeeland-West-Brabant, Holandsko), aby rozhodol o zákonnosti rozhodnutia inšpektora daňovej správy. Pred týmto súdom tvrdil, že ho možno považovať za investičný fond usadený v Holandsku, ktorý má postavenie takého DSKI, na aký vzťahuje § 28 zákona o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969, a že v dôsledku toho má nárok na vrátenie dane z dividend podľa článku 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ).

23 Rechtbank Zeeland-West-Brabant (Okresný súd Zeeland-West-Brabant), keďže sa pýta, či je KA Dekka objektívne porovnateľný s DSKI z hľadiska kritérií na porovnanie týchto fondov, ktoré stanovil Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska), a z dôvodu veľkého počtu vecí, ktoré môžu vyvolať podobné otázky, ako sú tie, o ktoré ide v spore vo veci samej, sa rozhodol položiť tomuto súdu päť prejudiciálnych otázok.

24 Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) na úvod konštatuje, že KA Dekka môže byť z hľadiska jeho právnej formy kvalifikovaný ako DSKI a v tejto súvislosti je objektívne porovnateľný s DSKI usadeným v Holandsku. Tento súd spresňuje, že hoci DSKI usadené v Holandsku majú nárok na vrátenie dane z dividend, o ktoré žiada KA Dekka, tento fond nemá nárok na vrátenie dane z dividend ani na základe holandskej právnej úpravy ani na základe daňovej dohody medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko.

25 Vzhľadom na to, že môžu pretrvávajúť odôvodnené pochybnosti o odpovediach na otázky, ktoré položil Rechtbank Zeeland-West-Brabant (Okresný súd Zeeland-West-Brabant), Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Bráni článok 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ) tomu, aby sa investičnému fondu, ktorý nie je rezident Holandska, z dôvodu, že nie je povinný zrazať holandskú daň z dividend, vrátila holandská daň z dividend, ktorá bola zrazená z dividend, ktoré prijal od spoločností so sídlom v Holandsku, zatiaľ čo daňovému subjektu kolektívneho investovania, ktorý je rezident Holandska a svoje investičné výnosy rovnako vypláca svojim akcionárom alebo majiteľom podielových listov, pričom zrazať holandskú daň z dividend, sa táto daň vrátiť

2. Bráni článok 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ) tomu, aby sa investičnému fondu, ktorý nie je rezident Holandska a hodnoverne nepreukáže, že jeho akcionári alebo majitelia podielových listov spĺňajú predpoklady stanovené holandskou úpravou, vrátila holandská daň z dividend zrazená z dividend, ktoré dostal od spoločností so sídlom v Holandsku?

3. Bráni článok 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ) tomu, aby sa investičnému fondu, ktorý nie je rezident Holandska, z dôvodu, že svoje investičné výnosy nevypláca svojim akcionárom alebo majiteľom podielových listov rovnako v plnej výške najneskôr do ôsmich mesiacov od skončenia útovného roka, vrátila daň z dividend, ktorá bola zrazená z dividend, ktoré fond dostal od spoločností so sídlom v Holandsku, aj keď sa v štáte, ktorého je rezidentom, jeho investičné výnosy podľa zákonnej úpravy, ktorá v ňom platí, v prípade nevyplatenia a) považujú za vyplatené alebo b) v prípade akcionárov alebo majiteľov podielových listov ich štát, ktorého sú rezidentmi,

zahrnie do zdanenia prostredníctvom zrážky, ako keby došlo k vyplateniu zisku, zatiaľ čo daňovému subjektu kolektívneho investovania, ktorý je rezident Holandska a svoje investičné výnosy vyplatí svojim akcionárom alebo majiteľom podielových listov rovnako v plnej výške, sa daň z dividend po odpočítaní holandskej dane z dividend vrátiť“

Konanie na Súdnom dvore

26 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 5. apríla 2017 bola táto vec spojená s vecou C-157/17 na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

27 V nadväznosti na vyhlásenie rozsudku z 21. júna 2018, Fidelity Funds a i. (C-480/16, EU:C:2018:480), vnútroštátny súd informoval Súdny dvor listom z 3. decembra 2018 o tom, že chce vziať späť návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-157/17, ako aj prvú otázku vo veci C-156/17, ale že naďalej trvá na druhej a tretej otázke položenej vo veci C-156/17.

28 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 4. decembra 2018 bola vec C-156/17 oddelená od veci C-157/17, pričom posledná uvedená vec bola vymazaná z registra Súdneho dvora 12. decembra 2018.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

29 Po prednesení návrhov generálneho advokáta KA Deza podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 18. septembra 2019 požiadal o opätovné začatie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

30 Na podporu svojho návrhu KA Deza tvrdí, že návrhy generálneho advokáta obsahujú nepresnosť, pokiaľ ide o výklad článku 7 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355). Na rozdiel od toho, čo tvrdí generálny advokát v bodoch 79 až 81 svojich návrhov, článok 7 písm. e) smernice 95/46 nemá priamy horizontálny účinok, ktorý by dovoľoval neverejnoprávnemu subjektu žiadať od iného neverejnoprávného subjektu osobné údaje alebo tieto údaje poskytovať. Táto nepresnosť by mohla mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, a teda odôvodňuje opätovné začatie ústnej časti konania.

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát, ktorý koná neustranne a nezávisle, predkladá na verejných pojednaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Súdny dvor nie je viazaný ani týmito návrhmi ani dôvodmi, na základe ktorých k nim generálny advokát dospel (rozsudok z 22. júna 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a i., C-126/16, EU:C:2017:489, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).

32 V tomto kontexte treba tiež uviesť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie a Rokovací poriadok Súdneho dvora neupravujú možnosť dotknutých účastníkov konania alebo dotknutých osôb uvedených v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 23 a citovaná judikatúra). Nesúhlas takéhoto účastníka konania alebo takejto dotknutej osoby s návrhmi generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom na opätovné začatie ústnej časti konania (rozsudky z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 24, ako aj z 29. novembra 2017, King, C-214/16, EU:C:2017:914, bod 27 a citovaná judikatúra).

33 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že návrh na opätovné začatie ústnej časti konania

podaný fondom KA Deko má za cieľ umožniť tomuto fondu vyjadriť sa k záverom, ktoré uviedol generálny advokát vo svojich návrhoch týkajúcich sa výkladu smernice 95/46, nemožno mu vyhovieť.

34 Podľa článku 83 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania nové skutočnosti, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

35 V rámci prejednávanej veci však Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta dospel k záveru, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na odpoveď na otázky položené vnútroštátnym súdom.

36 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

37 Je potrebné uviesť, že ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, dividendy, ktoré vyplácajú spoločnosti so sídlom v Holandsku príjemcom usadeným v tomto členskom štáte, podliehajú dani z dividend. Ak je príjemca dividend, tak ako vo veci samej, usadený v inom členskom štáte, v tomto prípade v Nemecku, môžu byť tieto dividendy zdanené v Holandsku sadzbou 15 % na základe daňovej dohody medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko.

38 Z údajov uvedených v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania tiež vyplýva, že iba investičné fondy, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v § 28 zákona o dani z príjmov právnických osôb z roku 1969 na to, aby mohli byť kvalifikované ako DSKI, môžu požiadať o vrátenie dane z dividend, ktorú zaplatili, a toto vrátenie im môže byť priznané.

39 Takéto vrátenie sa neposkytne investičným fondom, ktoré nepreukážu splnenie uvedených podmienok, vrátane fondov nerezidentov.

40 V dôsledku toho, zatiaľ čo dividendy vyplatené fondom, ktoré sú kvalifikované ako DSKI, sa nezdaňujú priamo u týchto fondov, dividendy vyplatené iným subjektom, vrátane investičných fondov so sídlom v iných členských štátoch, takýmto zdaneniu podliehajú.

41 Z toho vyplýva, že vo vzťahu k investičnému fondu, ktorý spĺňa podmienky týkajúce sa DSKI, sa z hľadiska prijatých dividend uplatňuje priaznivejšie daňové zaobchádzanie než vo vzťahu k investičným fondom, ktoré nespĺňajú uvedené podmienky, vrátane investičných fondov nerezidentov.

42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že každému členskému štátu prináleží, aby v súlade s právom Únie upravil svoj systém zdaňovania rozdeľovaných ziskov a v tomto rámci určil základ dane, ako aj sadzbu dane, ktorá sa uplatní, pokiaľ ide o akcionára, ktorému bol tento zisk vyplatený (pozri najmä rozsudky z 20. mája 2008, Orange European Smallcap Fund, C-194/06, EU:C:2008:289, bod 30; a z 20. októbra 2011, Komisia/Nemecko, C-284/09, EU:C:2011:670, bod 45, ako aj z 30. júna 2016, Riskin a Timmermans, C-176/15, EU:C:2016:488, bod 29).

43 Z toho vyplýva, že členské štáty môžu na účely podpory využívania podnikov kolektívneho

investovania stanoví osobitný daňový režim uplatniteľný na tieto podniky a na dividendy, ktoré sa im vyplácajú, ako aj definovať hmotnoprávne a formálne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohli využívať takýto režim (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 47, ako aj z 24. októbra 2018, Sauvage a Lejeune, C-602/17, EU:C:2018:856, bod 34).

44 Okrem toho zo zásady daňovej autonómie členských štátov vyplýva, že členské štáty určujú dôkazy potrebné na preukázanie toho, že podmienky potrebné na uplatnenie takéhoto režimu sú splnené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. júna 2011, Meilicke a i., C-262/09, EU:C:2011:438, bod 37, z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 47, ako aj z 24. októbra 2018, Sauvage a Lejeune, C-602/17, EU:C:2018:856, bod 34).

45 Členské štáty však musia vykonávať svoju daňovú autonómiu v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z práva Únie, najmä s požiadavkami, ktoré stanovujú ustanovenia Zmluvy vzťahujúce sa na voľný pohyb kapitálu (rozsudok z 30. júna 2011, Meilicke a i., C-262/09, EU:C:2011:438, bod 38).

46 V dôsledku toho zavedenie osobitného režimu pre podniky kolektívneho investovania, a to konkrétne povaha podmienok vyžadovaných na priznanie tohto režimu a dôkazy, ktoré musia byť na tento účel predložené, nesmie predstavovať obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

47 Na druhú a tretiu položenú otázku treba odpovedať s prihliadnutím na tieto úvahy.

O druhej otázke

48 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 63 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi nemožno priznať vrátenie dane, ktorá bola zrazená z dividend, ktoré získal od subjektov usadených v tomto členskom štáte, z dôvodu, že nepreukáže, že jeho akcionári alebo majitelia podielov spĺňajú podmienky stanovené touto právnou úpravou.

49 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že opatrenia zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v členskom štáte alebo odradiť rezidentov uvedeného členského štátu od investovania v iných štátoch (pozri najmä rozsudky z 10. apríla 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, bod 39, ako aj z 22. novembra 2018, Sofina a i., C-575/17, EU:C:2018:943, bod 23 a citovanú judikatúru).

50 Preto treba v prvom rade overiť, či podmienky týkajúce sa akcionárov alebo majiteľov podielov investičného fondu stanovené členským štátom, ktoré treba splniť na to, aby mohol tento fond požadovať vrátenie dane z dividend, ktorú zaplatil, môžu odradiť investičný fond nerezidenta od investovania v tomto členskom štáte. V druhom rade bude potrebné preskúmať, či dôkazy, ktoré musia investičné fondy nerezidenti predložiť na tento účel, ich odrádzajú od investovania v uvedenom členskom štáte.

51 V prvom rade, pokiaľ ide o tieto podmienky, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že počas rokov 2002 až 2006 podmienky týkajúce sa akcionárskej štruktúry stanovovali prahové hodnoty podielov, ktoré majitelia akcií alebo podielových listov fondu nesmeli prekročiť, aby bolo možné tento fond kvalifikovať ako DSKI. Tieto prahové hodnoty sa líšili v závislosti od toho, či boli alebo neboli akcie alebo podielové listy oficiálne kótované na Amsterdamskej burze.

52 V prípade, že akcie alebo podielové listy fondu boli oficiálne kótované na Amsterdamskej burze, režim DSKI sa nemohol uplatniť na fondy, ktorých minimálne 45 % akcií alebo podielov

bolo vo vlastníctve subjektu podliehajúceho dani zo zisku alebo subjektu, ktorého zisk podliehal dani zo zisku za?ajúcej jeho akcionárov alebo majiteľov podielov, ani na fondy, v ktorých samotná fyzická osoba vlastnila podiel vo výške minimálne 25 %. Naproti tomu v prípade, že akcie alebo podielové listy fondu neboli oficiálne kótované na Amsterdamskej burze, aspo? 75 % z nich muselo byť vo vlastníctve fyzických osôb, subjektov nepodliehajúcich dani zo zisku, akými sú penzijné fondy a dobro?inné organizácie, alebo iných DSKI, bez toho, aby jedna fyzická osoba sama vlastnila podiel vo výške aspo? 5 % alebo v prípade, že subjektu bolo udelené povolenie na základe zákona o doh?ade nad investičnými fondmi, aspo? 25 %.

53 Z návrhu na za?atie prejudiciálneho konania tiež vyplýva, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy uplatnite?nej od 1. januára 2007 na to, aby mohol byť využívaný režim DSKI, bolo potrebné, aby boli akcie alebo podiely investičného subjektu prijaté na obchodovanie na takom trhu s finančnými nástrojmi, aký je uvedený v zákone o finančných trhoch a doh?ade nad nimi, alebo aby fond prípadne jeho správca disponoval povolením alebo bol od tejto povinnosti oslobodený podľa uvedeného zákona. Vnútroštátny súd spres?uje, že v sú?asnosti nie je dôležité, či sú akcie alebo podiely v investičnom fonde kótované na Amsterdamskej burze.

54 Treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, uplatnite?ná v období rokov 2002 až 2006, rovnako ako právna úprava uplatnite?ná od 1. januára 2007, nerozlišovala medzi investičnými fondmi rezidentmi a investičnými fondmi nerezidentmi v tom zmysle, že sa podmienky, ktorým podliehalo vrátenie dane z dividend, uplat?ovali na tieto dva druhy fondov bez rozdielu.

55 Vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu uplat?uje na hospodárske subjekty rezidentov a hospodárske subjekty nerezidentov, však môže predstavovať obmedzenie vo?ného pohybu kapitálu. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že aj rozlišovanie, ktoré je založené na objektívnych kritériách, môže skuto?ne znevýhodniť cezhrani?né situácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. februára 2014, Hervis Sport ? és Divatkereskedelmi, C?385/12, EU:C:2014:47, body 37 až 39).

56 Tak je to v prípade, keď vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu vz?ahuje na hospodárske subjekty rezidentov a nerezidentov, vyhradzuje uplatnenie da?ovej výhody na situácie, v ktorých hospodársky subjekt sp??a podmienky alebo povinnosti, ktoré sú vzh?adom na svoju povahu alebo fakticky typické pre domáci trh, takže iba hospodárske subjekty pôsobiace na domácom trhu môžu splniť tieto podmienky alebo povinnosti a hospodárske subjekty nerezidenti, ktoré vykazujú porovnateľné vlastnosti, ich vo všeobecnosti nesp??ajú (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 2014, van Caster, C?326/12, EU:C:2014:2269, body 36 a 37, ako aj z 8. júna 2017, Van der Weegen a i., C?580/15, EU:C:2017:429, bod 29).

57 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu, o ktorú ide vo veci samej, uplatnite?nú počas obdobia rokov 2002 až 2006, z informácií uvedených v návrhu na za?atie prejudiciálneho konania, tak ako sú zhrnuté v bode 52 tohto rozsudku, vyplýva, že investičné fondy, ktorých akcie alebo podiely neboli kótované na Amsterdamskej burze, museli sp??ať prísnejšie podmienky než investičné fondy, ktorých akcie alebo podiely boli kótované na tejto burze.

58 Vnútroštátnemu súdu preto prináleží overiť, či podmienka týkajúca sa akcionárov, ktorá bola založená na kótovaní akcií alebo podielov investičného fondu na Amsterdamskej burze, nemohla byť vzh?adom na svoju povahu alebo fakticky splnená najmä investičnými fondmi rezidentmi, zatiaľ čo investičné fondy nerezidenti, ktorých akcie a podiely neboli kótované na Amsterdamskej burze, ale na inej burze, ju vo všeobecnosti nespĺnili.

59 Pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu uplatnite?nú od 1. januára 2007, z informácií

uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, tak ako sú zhrnuté v bode 53 tohto rozsudku, vyplýva, že na to, aby mohol byť využívaný režim DSKI, bolo potrebné, aby boli akcie alebo podiely investičného subjektu prijaté na obchodovanie na takom trhu s finančnými nástrojmi, aký je uvedený v zákone o finančných trhoch a dohode nad nimi. Podľa tejto právnej úpravy sa tento režim vzťahuje aj na fond alebo jeho správcu, ktorý disponuje povolením alebo je od tohto povolenia oslobodený podľa uvedeného zákona.

60 V tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či podmienky stanovené touto poslednou uvedenou právnou úpravou nemôžu byť vzhľadom na svoju povahu alebo fakticky splnené predovšetkým iba zo strany investičných fondov rezidentov a fakticky nevyužijú z využívania tohto režimu investičné fondy nerezidentov, ktoré spĺňajú podobné podmienky v členskom štáte svojho sídla.

61 V druhom rade, pokiaľ ide o dôkazy, ktoré musia predložiť investičné fondy nerezidenti na účely preukázania, že spĺňajú podmienky, ktoré im umožňujú využiť režim DSKI, a teda získať vrátenie dane z dividend, ktorú zaplatili, je potrebné pripomenúť, že daňové orgány členského štátu môžu oprávnené vyžadovať od daňovníka dôkazy, ktoré považujú za potrebné na posúdenie toho, či podmienky daňovej výhody stanovenej predmetnou právnou úpravou sú splnené, a v dôsledku toho, či je potrebné alebo nie priznať uvedenú výhodu (rozsudok z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, EU:C:2011:61, bod 95, ako aj citovaná judikatúra). Obsah, formu a stupeň presnosti, aký musia spĺňať údaje predložené daňovníkom, aby mu bola priznaná daňová výhoda, určuje členský štát poskytujúci takúto výhodu s cieľom umožniť mu správne uplatniť daň (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 52).

62 Aby však daňovníkovi nerezidentovi nebolo znemožnené alebo nadmerne sťažené získanie daňovej výhody, nemožno vyžadovať, aby predložil doklady, ktoré sú vo všetkých ohľadoch v súlade s formou a so stupňom presnosti dokladov stanovených vnútroštátnou právnou úpravou členského štátu poskytujúcou túto výhodu, pokiaľ doklady predložené týmto daňovníkom umožňujú tomuto členskému štátu jasne a presne overiť, či sú splnené podmienky na získanie predmetnej daňovej výhody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2011, Meilicke a i., C-262/09, EU:C:2011:438, bod 46). Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 72 svojich návrhov, daňovníkom nerezidentom nemôže byť uložená neprimeraná administratívna záťaž, ktorá by im skutočne znemožňovala získať daňovú výhodu.

63 Vo veci samej vnútroštátny súd uvádza, že KA Deko nie je schopný vyhovieť podmienkam týkajúcim sa akcionárskej štruktúry z dôvodu ním zvoleného systému obchodovania s akciami, ktorý mu neumožňuje poznať svojich vlastníkov podielov.

64 Zdá sa teda, že nemožnosť predložiť dôkaz o splnení podmienok týkajúcich sa akcionárskej štruktúry nespôčíva ani vo vnútornej zložitosti požadovaných informácií, ani v požadovanom dôkaznom prostriedku a takisto ani v právnej nemožnosti získať uvedené údaje z dôvodu uplatnenia právnej úpravy týkajúcej sa ochrany údajov, ktorou sa vykonáva smernica 95/46, ale vyplýva z voľby modelu obchodovania s podielmi, ktorú uskutočnil dotknutý fond.

65 Za týchto podmienok však chýbajúci tok informácií na strane hospodárskeho subjektu nie je problémom, ktorého dôsledky by mal znášať dotknutý členský štát (rozsudky z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, EU:C:2011:61, bod 98, ako aj z 30. júna 2011, Meilicke a i., C-262/09, EU:C:2011:438, bod 48).

66 Keďže sa zdá, že dôkazné požiadavky, o ktoré ide vo veci samej, sú uložené aj investičným fondom rezidentom, ktoré si zvolili systém obchodovania s podielmi podobný systému, ktorý si zvolil KA Deko vo veci samej, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, odmietnutie priznať

investičnému fondu nerezidentovi vrátenie dane z dividend, ktorú zaplatil, z dôvodu, že nemohol dostatočne preukázať, že spĺňa tieto podmienky, nepredstavuje nepriaznivé zaobchádzanie s investičným fondom nerezidentom.

67 V dôsledku toho vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi nemožno priznať vrátenie dane z dividend, ktorá bola zrazená z dividend, ktoré získal od subjektov usadených v tomto členskom štáte, z dôvodu, že nepreukáže, že jeho akcionári alebo majitelia podielov spĺňajú podmienky stanovené touto právnou úpravou, a to za predpokladu, že tieto podmienky fakticky nediskriminujú investičné fondy nerezidentov a daňové orgány vyžadujú, aby dôkaz o splnení uvedených podmienok predložili aj investičné fondy rezidenti, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O tretej otázke

68 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 63 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi sa neprizná vrátenie dane z dividend, ktorú musel zaplatiť v tomto členskom štáte, z dôvodu, že nespĺňa podmienky, ktorým podlieha toto vrátenie, t. j. že svojim akcionárom alebo majiteľom podielov nevypláca každoročne v plnej výške svoje investičné výnosy do ôsmich mesiacov od skončenia účtovného obdobia, hoci v členskom štáte, v ktorom je usadený, sa podľa platných zákonných ustanovení jeho investičné výnosy, ktoré neboli vyplatené, považujú za vyplatené alebo sú zahrnuté do dane, ktorú vyberá tento členský štát od akcionárov alebo majiteľov podielov, ako keby došlo k vyplateniu tohto zisku.

69 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podmienka, ktorej podlieha vrátenie dane z dividend a ktorá sa týka vyplácania ziskov fondu, je formulovaná všeobecne a nerozlišuje medzi investičnými fondmi rezidentmi a investičnými fondmi nerezidentmi. Tak investičné fondy rezidenti, ako aj investičné fondy nerezidenti totiž musia túto podmienku splniť, aby mali nárok na vrátenie zaplatenej dane z dividend.

70 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 55 a 56 tohto rozsudku však treba overiť, či takáto podmienka, aj keď sa uplatňuje bez rozdielu, nemôže fakticky znevýhodniť investičné fondy nerezidentov.

71 Ako bolo pripomenuté v bode 43 tohto rozsudku, v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Európskej únie môže každý členský štát určiť, či na účely podpory využívania podnikov kolektívneho investovania stanoví osobitný daňový režim uplatniteľný na tieto podniky a na dividendy, ktoré sa im vyplácajú, ako aj definovať hmotnoprávne a formálne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohol byť takýto režim využívaný. Podmienky takýchto režimov sú teda nevyhnutne vlastné každému členskému štátu a v jednotlivých členských štátoch sa líšia.

72 Okrem toho voľný pohyb kapitálu nemôže byť chápaný v tom zmysle, že členský štát je povinný prispôbiť svoje daňové právne predpisy v závislosti od predpisov iného členského štátu, aby za každých okolností zaručil také zdanenie, pri ktorom sa odstraňujú všetky rozdiely vyplývajúce z vnútroštátnych daňových úprav, keďže rozhodnutia, ktoré daňovník urobí v súvislosti s investovaním v inom členskom štáte, môžu byť pre tohto daňovníka v jednotlivých prípadoch viac alebo menej výhodné či nevýhodné (rozsudok zo 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, bod 80 a citovaná judikatúra).

73 Podmienka možnosti vrátenia zrážkovej dane prísny splnením podmienok stanovených vnútroštátnou právnou úpravou bez ohľadu na zákonné podmienky, ktorým investičné fondy

nerezidenti podliehajú v štáte, v ktorom sú usadené, by však znamenalo vyhradiť možnosť využívať zvýhodnené zaobchádzanie s dividendami iba investičným fondom rezidentom. S výhradou overenia vnútroštátnym súdom by totiž investičné fondy rezidenti boli vo všeobecnosti schopné splniť všetky podmienky stanovené právnou úpravou štátu, v ktorom sú usadené, zatiaľ čo investičné fondy nerezidenti by vo všeobecnosti boli schopné splniť iba podmienky stanovené členským štátom, v ktorom sú usadené.

74 Za týchto podmienok nemožno vylúčiť, že investičný fond nerezident, ktorý z dôvodu právneho rámca platného v štáte, v ktorom je usadený, nespĺňa všetky podmienky stanovené členským štátom, ktorý priznáva predmetnú daňovú výhodu, sa napriek tomu nachádza v situácii, ktorá je v podstate porovnateľná so situáciou investičného fondu rezidenta, ktorý spĺňa takéto podmienky.

75 V dôsledku toho na to, aby podmienky stanovené právnou úpravou členského štátu, ktoré sa uplatňujú bez rozdielu na investičné fondy rezidentov a investičné fondy nerezidentov, fakticky nediskriminovali investičné fondy nerezidentov, tieto posledné uvedené fondy musia byť schopné preukázať, že sa najmä z dôvodu právneho rámca platného v ich štáte usadenia nachádzajú v porovnateľnej situácii ako investičné fondy rezidenti, ktoré spĺňajú tieto podmienky.

76 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že porovnateľný charakter cezhraničnej situácie s vnútroštátnou situáciou sa musí skúmať s prihliadnutím na cieľ, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia, ako aj s prihliadnutím na predmet a obsah týchto vnútroštátnych ustanovení (pozri najmä rozsudok z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 48 a citovanú judikatúru).

77 V tejto súvislosti zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že podmienka týkajúca sa prerozdelenia ziskov sa viaže k cieľu režimu DSKI, ktorý spočíva v tom, aby výnos z investícií, ktoré jednotlivец uskutočňuje prostredníctvom investičného subjektu, bol rovnaký ako výnos z investícií uskutočnených osobne. Na tento účel z tohto spisu tiež vyplýva, že vnútroštátny zákonodarca usúdil, že je nevyhnutné, aby investičné podniky čo najrýchlejšie previedli zisky z investícií na sporiteľov, ktorých finančné prostriedky investovali.

78 Pokiaľ ide o väzbu medzi povinnosťou prerozdeť zisk a zdanením na úrovni investorov, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, tiež vyplýva, že povinnosť prerozdeť zisk vedie k uplatneniu dane z príjmov. Z dôvodu, že v roku 2001 bolo zavedené paušálne zdanenie ročného výnosu, ktorý bol v prípade jednotlivcov vypočítaný bez ohľadu na skutočný výnos, ktorý získali zo svojich akcií a iných investícií, sa však žalobca vo veci samej, vedľajší účastníci konania vo veci samej, ako aj Európska komisia pýtajú na nevyhnutnosť prerozdeťovania ziskov fondu na účely dosiahnutia cieľa neutrality zdanenia medzi priamymi investíciami a investíciami uskutočňovanými prostredníctvom investičného fondu.

79 V prejednávanej veci vnútroštátnemu súdu, ktorý má jediný právomoc vykladať vnútroštátne právo, prináleží, aby so zreteľom na všetky ustanovenia danej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, a vnútroštátny daňový režim ako celok určil hlavný cieľ, z ktorého vychádza podmienka prerozdelenia ziskov.

80 Ak by sa ukázalo, že sledovaným cieľom je čo najrýchlejšie previesť na investorov, ktorí využili služby investičného fondu, zisky, ktoré dosiahli, situácia investičného fondu nerezidenta, ktorý nerozdeľuje príjmy pochádzajúce z jeho investícií, aj keď sa tieto príjmy považujú za vyplatené, nie je objektívne porovnateľná so situáciou investičného fondu rezidenta, ktorý vypláca svoje príjmy za podmienok stanovených vnútroštátnou právnou úpravou.

81 Naproti tomu, ak by sledovaný cieľ spočíval hlavne v zdanení ziskov na úrovni akcionára

investičného fondu, potom treba konštatovať, že investičný fond rezident, ktorý skutočne rozdeľuje svoje zisky, a investičný fond nerezident, ktorého zisky nie sú rozdelené, ale považujú sa za rozdelené a ako také sa zúčujú na úrovni akcionára uvedeného fondu, sa nachádzajú v objektívne porovnateľnej situácii. V oboch prípadoch je totiž úroveň zdanenia prenesená z investičného fondu na akcionára.

82 V tejto poslednej uvedenej situácii by odmietnutie nemeckého štátu priznať investičnému fondu nerezidentovi vrátenie dane z dividend, ktorú zaplatil v tomto nemeckom štáte, z dôvodu, že svojim akcionárom alebo majiteľom podielov nevypláca každoročne v plnej výške výnosy zo svojich investícií do ôsmich mesiacov od skončenia jeho účtovného obdobia, zatiaľ čo v nemeckom štáte, v ktorom je tento fond usadený, sa podľa platných zákonných ustanovení výnosy z jeho investícií, ktoré neboli vyplatené, považujú za vyplatené alebo sú zahrnuté do dane, ktorú vyberá tento nemecký štát od akcionárov alebo majiteľov podielov uvedeného fondu, ako keby došlo k vyplateniu tohto zisku, predstavovalo obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

83 Takéto obmedzenie však môže byť prípustné, iba ak ho možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, je spôsobilé zaručiť dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje, a nejde nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutné (rozsudok z 24. novembra 2016, SECIL, C-7464/14, EU:C:2016:896, bod 56).

84 Treba však uviesť, že vo veci samej holandská vláda neuviedla takéto dôvody, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa prerozdelenia ziskov dotknutého investičného fondu.

85 Za týchto podmienok treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave nemeckého štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi sa neprizná vrátenie dane z dividend, ktorú musel zaplatiť v tomto nemeckom štáte, z dôvodu, že nespĺňa zákonné podmienky, ktorým podlieha toto vrátenie, t. j. že svojim akcionárom alebo majiteľom podielov nevypláca každoročne v plnej výške výnosy zo svojich investícií do ôsmich mesiacov od skončenia účtovného obdobia, pokiaľ v nemeckom štáte, v ktorom je usadený, sa výnosy z jeho investícií, ktoré neboli vyplatené, považujú za vyplatené alebo sú zahrnuté do dane, ktorú vyberá tento nemecký štát od akcionárov alebo majiteľov podielov, ako keby došlo k vyplateniu tohto zisku, a pokiaľ sa takýto fond vzťahuje na cieľ, z ktorého tieto podmienky vychádzajú, nachádza v situácii, ktorá je porovnateľná so situáciou fondu rezidenta, ktorý má nárok na vrátenie tejto dane, čo prináleží vnútroštátnemu súdu.

O trovách

86 Vzťahuje sa na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

1. Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi nemožno priznať vrátenie dane z dividend, ktorá bola zrazená z dividend, ktoré získal od subjektov usadených v tomto členskom štáte, z dôvodu, že nepreukáže, že jeho akcionári alebo majitelia podielov spĺňajú podmienky stanovené touto právnou úpravou, a to za predpokladu, že tieto podmienky fakticky nediskriminujú investičné fondy nerezidentov a daňové orgány vyžadujú, aby dôkaz o splnení uvedených podmienok predložili aj investičné fondy rezidenti, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

2. Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že investičnému fondu nerezidentovi sa neprizná vrátenie dane z dividend, ktorú musel zaplatiť v tomto členskom štáte, z dôvodu, že nespĺňa zákonné podmienky, ktorým podlieha toto vrátenie, t. j. že svojim akcionárom alebo majiteľom podielov nevypláca každoročne v plnej výške výnosy zo svojich investícií do ôsmich mesiacov od skončenia účtovného obdobia, pokiaľ v členskom štáte, v ktorom je usadený, sa výnosy z jeho investícií, ktoré neboli vyplatené, považujú za vyplatené alebo sú zahrnuté do dane, ktorú vyberá tento členský štát od akcionárov alebo majiteľov podielov, ako keby došlo k vyplateniu tohto zisku, a pokiaľ sa takýto fond vzťahuje na cieľ, z ktorého tieto podmienky vychádzajú, nachádza v situácii, ktorá je porovnateľná so situáciou fondu rezidenta, ktorý má nárok na vrátenie tejto dane, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.